

Pappia vihkimässä

Sain olla viime sunnuntaina mukana pappisvihkimyksessä Oulussa. En ollut muuten ”vihkimässä” kuin kirkonpenkkitehtävässä seurakuntalaisten joukossa istumassa ja rukoilemassa.

Mieleen tulivat oma jännitys reilun 15 vuoden takaa. Silloin istui yleisön joukossa omat läheiseni ja sukua. Nuorimmainen oli juuri täyttänyt 7 vuotta - ja äitinä hermostutti, miten hän siitä selviää.

Nyt vihittävien joukossa oli Paula Petäjäjärvi. Hän aloittaa Siikalatvan seurakunnassa ensi vuoden alusta seurakuntapastorina. Seurakunnassa on pappien kohdalla ovi käynyt useasti. Tulijoita ja menijöitä on ollut runsaasti. Nyt tilanne on uusi. Paula on syntynyt Pyhännällä ja asuu siellä perheensä kanssa. Tällä kertaa uusi pappi tulee ns. omiensa joukosta. Paula erottui hakijoiden joukosta, koska hänellä on jo pitkä seurakuntatyön kokemus, esimerkiksi nuorisotyössä.

Tutuksi Paula on tullut myös Siikalatvan seurakunnassa, sillä on palvellut kesäohjaajana, diakonian viransijaisena ja sanajumalanpalvelusten pitäjänä.

Juhlallisen messun jälkeen oli juhlatilaisuus piispan juhlahuoneistossa. Siellä nautimme runsaasta kahvipöydästä, tuomiokapitulin työntekijät olivat palvelemassa runsaslukuista vierasjoukkoa. Paulaa rukouksin pappisvirkaan saattamassa oli myös kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja Enna Junno, jonka kerhotyttönä Paula oli lapsuudessa. Paulan ja kotiväen kohdalla tuo juhla oli merkittävä, koska tuo päivä oli myös Paulan syntymäpäivä.

Pappisvihkimys on aina juhla. Pappuudessa on kysymys kutakuinkin samasta kuin kasteessa. Toimitus on kertakaikkinen, sitä ei tarvitse uusida ja se säilyy elämän loppuun asti. Kaikki tuoreet papit käyttivät puheenvuoron tilaisuudessa ja saimme todeta, että taitavia kaikki ovat. Monet heistä olivat juuri saaneet maisterin paperit ja olivat siten valmiita uusiin haasteisiin. Kirkon yhteinen rukous, että Herra antaisi työvoimaa elopelloille, on kuultu. Herra ei ole seurakuntaansa hylännyt.

Seurakuntalaiset! Ottakaa uusi pappi iltarukouksiinne ja älkää unohtako meitä vanhempiakaan. Tuleva pyhäinpäivä muistuttaa meitä sukupolvien ketjusta. Sukupolvet ennen meitä ovat rukoilleet uusia työntekijöitä Herran elopelloille. Uudet työntekijät ovat jo olemassaolollaan antamassa meille toivoa. Paulan virrestä 318, säkeöt 1 ja 3.

*Jeesus, sä ainoa
heikkojen auttaja,
anteeksiantaja uupumaton!
Pyhyys ja puhtaus,
rakkaus, virvoitus,
totuus ja armahdus sinussa on*

*Herrani, armahda,
ohjaa ja taivuta,
minne ja milloinka tahtosi vie.
Neuvoilla Henkesi
valaise mieleni.
Tee, Jeesus, rakkaaksi ristisi tie*